

lem for Tisted Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen) gjort opmærksom paa, at man ingenlunde kan antage, at Lollikerne og Fjalstringerne slet ikke vilde rejse til København eller overhovedet rejse over det Vand, der stiller Sjælland fra Fjalster, og køre videre paa Statsbanerne; dersom de ikke selv havde Baner. De vilde ganske sikkert gøre det i mindre Antal, men de vilde sikkert ikke blive borte. Men det er ikke det eneste Moment, som maa tages i Betragtning fra samme Side. Det blev bemærket, at vi ikke kunne lægge det samme Forhold mellem Bruttoindtægten og Nettoindtægten til Grund som sædvanlig ved Statsbanerne, naar vi spørge om, hvor meget disse tjene ved de lolland-falsteriske Baner, og det skulde være til Gunst for de sidste. Men der glemmer man et Moment, som er meget vigtigt: Vi holde for Gedserbanens Skyld et Stog, som vi ellers ikke vilde holde, og vi vide alle, hvad det koster. Det have vi hørt i denne Samling, at et Stog fra København til Skallundborg, hvilket omtrent svarer til et Stog fra København til Masnedssund — eller endog knap det — vilde koste 80,000 Kr. aarlig. Det er altsaa et Moment, som tynger stærkt paa Statsbanerne, at vi af den Grund holde Stog. Fremdeles har det lolland-falsteriske Jærnbanelystab forpagtet Gedserbanen, o: fra Nykøbing til Gedser, men ingen kan dog vist betvivle, at det lolland-falsteriske Jærnbanelystab faar en betydelig mere Indtægt af samme Længde fra Nykøbing til Drejehoved, som de selv eje, og som hører under deres egen Drift, deres eget Banenet, end de ellers vilde faa, paa Grund af den gennemgaaende Trafik. Der er altsaa flere Momenter, som maa tages i Betragtning, og jeg tror, at naar man vejer disse forskellige Momenter mod hinanden, vil den Sum af 135,000 Kr., som det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds nævnte som Statskassens Tab ved de lolland-falsteriske Jærnbaner om Aaret, snarest vise sig at være for lille. Jeg skal fremdeles anbefale det Forslag, jeg har til ladet mig at stille, idet jeg er overbevist om, at det baade er tilstrækkeligt, og ikke blot det, men tillige, at det er det, som frembyder den største Betyggelse for Menneskeliv.

J. Sage: Jeg ønsker blot for mit eget Vedkommende — dog antager jeg, at ogsaa andre ere i samme Tilfælde — at forvare mig imod, at Medlemmer skulle paatage sig noget som helst Ansvar, hvad enten den ene eller den anden Plan følges. Vi ere sandelig nødtte til i tekniske Spørgsmaal at stole paa, at de Forslag, der komme frem fra Regeringen, ere saaledes overvejede, at

vi intet Ansvar have for Menneskeliv, saaledes som man har behaget at fremsætte; og at føre en teknisk Diskussion her i Tinget, hvoraf vi skulle lade os vejlede, forekommer mig at være lige saa uheldigt, som om vi skulde dømme om juridiske, theologiske eller andre Styktemers større eller mindre Fortræffelighed. Det, som for mig er det afgørende, og som i den Slags Spørgsmaal maa være Reglen, der følges, en Regel, som det betaler sig at følge, er, at man ikke paanøder Regeringen flere Benge, end den selv forlanger. Det er ganske urimeligt at antage, at Teknikere eller Ingeniører i Statstens Tjeneste, som have den store Statskasse at rekurere til, skulde fremkomme med Projekter, som i Virkeligheden ere uholdbare af økonomiske Grunde. Dette er ganske urimeligt at antage. Og det forekommer mig at ville være ligefrem demoraliserende, hvis man sagde til Regeringens Teknikere her fra den lovgivende Forsamling: De Planer, I komme med, og som I gøre Eder Umage for at faa saa billige som muligt, forkaste vi. Vi ville have det meget dyrere, og Arbejdet meget bedre end det, I bestræbe Eder for at fremstille i brugbar Form. Det er den simpleste Sag af Verden for Teknikere at komme med 2 til 3 Gange saa dyre Forslag som dem, man i og for sig kan nøjes med. Vil man stille den Opfordring til Teknikerne at komme med store Planer, der koste meget, saa kan man være sikker paa, at de skulle være meget villige til at følge med paa den Vej. Og der bestaar jo en Mængde interesserede Parter i Samfundet, Fabrikanter, Leverandører o. s. v., som ville drive paa i den Retning, saa de egentlige Teknikere ville komme under et stærkt Pres, naar det skulde være dem, som alene holdt igen og erklærede, at de kunde nøjes med den mindre kostbare, men dog meget brugbare. Det er en uholdbar Stilling, vi sætte Regeringens Teknikere i, efter min Opfattelse da, naar vi gaa frem paa den Maade. Det forekommer mig uægteligt, at der her er en Smule lokal Patriotisme med i Spillet. Jeg tvivler ikke om, at den ærede Ordfører er en lige saa stor Patriot som vi andre, men det synes mig uægteligt, at naar Katedralskolen i Odense i den Grad skulde kritiseres fra hans Side — jeg fulgte det ærede Medlem med Interesse og forbaufedes over hans store Sagkundskab og over, at hans Kritik blev saa lidet imødegaaet fra anden Side — naar altsaa Spørgsmaalet om Katedralskolen i Odense saa udelukkende skulde afgøres efter en økonomisk Betragtning, kunde man nok have ventet, at naar vi kom til Lolland, skulde ikke helt andre Følelser have bundet Sej-